

מבחן בדיני חוזים (קורס 01-102-99), מועד א' - תשע"ב
המרצה: ד"ר משה גלברד
משך הבחינה 2½ שעות

1. יש לכתוב בכתב יד קריא וברור. הכתיבה תעשה מצד אחד של הדף בלבד.
2. המבחן הוא בחומר פתוח.
3. יש לתכנן התשובות מראש. תשובה מבולבלת תגרע מהציון.
4. אורך התשובה לא יעלה על זה המצוין לצד השאלה.
5. התשובה חייבת להיות מנומקת בקצרה. יש להביא אסמכתאות רלוונטיות מהחוק והפסיקה.
6. כאשר אתם מעלים טיעון כלשהו, הביאו גם את הטיעון שכנגד. כאשר אתם מכריעים בעד או כנגד הטיעון, בדקו כיצד עשוי המשך התשובה להיות מושפע משתי האפשרויות (מקבלת הטיעון, מצד אחד, או מדחייתו, מצד שני).
7. דונו על פי הנתונים העובדתיים הרלבנטיים שבשאלה. תשובה לא רלבנטית תגרע מהציון.

שאלה 1: (משקל השאלה כולה 70%. אורך התשובה לכל החלקים ביחד לא יעלה על 8 עמודים)

בעקבות זכיותו במקום הראשון בתוכנית הריאליטי "זמר נולד" הפך דני לידוען. הוא החל להיות מוזמן לכל ההשקות הנוצצות ולכל המסיבות הנחשבות בעיר ולככב מעת לעת במדורי הרכילות. בתאריך 1/1/2012 קיבל דני הודעת דואר אלקטרוני ממנכ"ל אחת מחברות הסלולר הגדולות (להלן - החברה):

"דני שלום רב. במחלקת הפרסום היצירתית שלנו חושבים כל העת על דרכים מקוריות לפרסום החברה ולקידום המכירות שלה. בעקבות הצעה של אחד הרעיונאים שלנו אנו מבקשים לברר האם תהיה מוכן לקעקע על כתפך את לוגו החברה בגודל 10X10 ס"מ. הזכונה היא שבעת שמזג האוויר יאפשר זאת, תלך לבוש באופן שהקעקוע יהיה גלוי לעין ובכך תזכה החברה שלנו למסע פרסום ייחודי ויוצא-דופן. תמורת הקמפיין הפרסומי המיוחד הזה נהיה מוכנים לשלם לך סכום חד-פעמי של 1,000,000 ש"ח."

דונו בשאלות הבאות (כל שאלה נפרדת ועומדת בפני עצמה):

א. יום לאחר קבלת ההודעה פנה דני למכון המתמחה בקעקועים וקעקע על כתפו הימנית את לוגו החברה בגודל 10X10 ס"מ. מיד עם סיום הפרוצדורה ולמרות הקור העז, לבש דני גופיה אופנתית ושם פעמיו אל משרדו של מנכ"ל החברה. בעיניים נוצצות (מדמעות, בשל הכאב העז) הציג דני את כתפו המקועקעת למנכ"ל ודרש את התשלום המובטח. המנכ"ל (שכמעט נפל מכיסאו מרוב תדהמה) הודיע לדני כי בשייבה של הנהלת החברה שהתקיימה באותו בוקר הוחלט כי עדיף לגנוז את הרעיון לקמפיין המיוחד, לאור העובדה שאינו מייצג את אופייה הסולידי של החברה. המנכ"ל הוסיף כי זמן קצר לאחר סיום השייבה שלח הודעת דוא"ל לדני ובה הודיע לו על ביטול הודעתו מאתמול וכי ככל הנראה דני לא ראה את ההודעה מכיוון שכבר היה באותה עת במכון הקעקועים. למחרת, כשהוא רותח מזעם (וגם מחוס, בשל הדלקת שהתפתחה בזרועו) דני החליט לתבוע מהחברה: את התשלום המובטח, את עלות הקעקוע (5,000 ש"ח), פיצויים על עגמת הנפש שנגרמה לו ועל הכאב (הפיסי) שסבל. בנוסף הוא מבקש לאכוף על החברה לפרסם את הקמפיין בכיכובו וזאת לאור העובדה שזו הדרך היחידה מבחינתו להישאר בתודעה הציבורית ולא להישכח במהרה כמו פליטי תוכניות ריאליטי אחרים. דונו בכל הטענות האפשריות של הצדדים.

ב. האם וכיצד תשתנה תשובתכם לשאלה א' הנ"ל אם מתבררות העובדות הבאות: החברה פנתה בהודעת מייל דומה, בו זמנית, לכ-50 ידוענים. למעשה, היה מדובר ב"תרגיל" מתוחכם ביחסי ציבור, במסגרתו החברה כלל לא התכוונה ברצינות לאמור בהודעה (אך הידוענים, נמעני ההודעה, כמוכן לא ידעו זאת). תוכניתה הייתה לזכות באהדת הציבור ובמוניטין דווקא בכך

קמפיין
מבטא

ג. שתפרסם העובדה שהנהלת החברה ששמעה על הרעיון שהועלה כביכול על ידי מחלקת הפרסום התכנסה בדחפיות והביעה סלידה מהקמפיין המוצע ודחתה אותו בשאת-נפש. בכך תצטייר החברה כבעלת ערכים מוסריים ושמרניים (דימוי ציבורי שהחברה הייתה מעוניינת בו). יום לאחר קבלת ההודעה הודיע דני למנכ"ל החברה על הסכמתו. החברה הפנתה את דני למכון קקועים ועוד בטרם הוטבע לוגו החברה על כתפו קיבל דני באמצעות שליח את התשלום המובטח. על חלקו התחתון של ספח הצ'ק שקיבל נכתב: "לגביית התשלום באמצעות צ'ק זה מהווה הסכמה מצד הפרזנטור לכל התנאים הכלליים המפורטים בחוזה הסטנדרטי שעל פיו מתקשרת החברה מעת לעת עם פרזנטורים לצורך מסעי פרסום". במהלך חודש ינואר, שהיה גשום במיוחד, היו רק 8 ימים בהם לא ירד גשם. בימים הללו הקפיד דני ללכת כשכתפו המקועקעת חשופה והדבר זכה לתגובות צוננות ומסתייגות במדורי הרכילות ואף לכתבה מלגלגת ועוקצנית במיוחד במדור הכלכלי של אחד העיתונים. דני המאוכזב התחרט על הסכמתו וחש שהפגיעה בשמו ובקריירה העתידית שלו כזמר אינם שווים את התשלום שקיבל. בתאריך 1/2/2012 הודיע דני לחברה כי בכוונתו להסיר בתוך מספר ימים (באמצעות טכנולוגיית לייזר) את הקעקוע. החברה השיבה מיידית לדני כי בכוונתה לתבוע אותו על הפרת החוזה. היא אף הבהירה לדני כי אם לא יחזור בו מיד מהודעתו, תתבע החברה בבית המשפט את אכיפת החוזה או את ביטולו והשבת מלוא התשלום ששולם לדני. החברה הודיעה כי בנוסף לכך תתבע מדני פיצויים בסך 10,000,000 ₪ וזאת בהתבסס על סעיף בחוזה הסטנדרטי שבין החברה לבין הפרזנטורים שלה הקובע: "אם יפר הפרזנטור את הוראות החוזה, ישלם הפרזנטור לחברה פיצויים מוסכמים בסך השווה לשכרו כפול 10 וזאת בגין ההפסד שלהערכת החברה עלול להיגרם לה מאובדן הכנסות אפשרי בשל הפגיעה בקמפיין הפרסומי". דני פונה לקבל את עצתכם. הוא מעוניין להסיר את הקעקוע אך חושש מפני טענות החברה. בנוסף דני מסביר לכם כי לדעתו כבר סבל די והותר ולכן הוא מעוניין, במידה והדבר אפשרי מבחינה חוקית, להותיר בידו את התשלום שקיבל. דונו בכל הטענות האפשריות של הצדדים.

שאלה: (30% אורך התשובה לא יעלה על 3 עמודים)

בתאריך 1/6/2011 נכרת חוזה בין חברת אספלט בע"מ (להלן – החברה) לבין אוניברסיטת בר אילן (להלן – האוניברסיטה), לפיו תבצע החברה עבודות סלילה של מגרשי חניה באוניברסיטה תמורת 1,500,000 ש"ח. החוזה שנחתם היה לפי הנוסח הקבוע שבו משתמשת האוניברסיטה כאשר היא מזמינה ביצוע עבודות שונות מקבלני-חוץ, אולם נוספו לו התנאים המיוחדים לחוזה הרלבנטי (פירוט עבודות הסלילה שהחברה התחייבה לבצע, התמורה, לוח הזמנים לביצוע וכדומה). לחוזה הוסף תנאי, לפיו את התשלום עבור העבודות מתחייבת האוניברסיטה לשלם במלואו אך ורק לבנק לאומי לישראל בע"מ (זאת בשל העובדה שהחברה קיבלה בעבר הלוואה מהבנק לצורך פעילותה השוטפת). לפי תנאי החוזה היו עבודות הסלילה אמורות להסתיים בתאריך 1/8/2011 והאוניברסיטה התחייבה לשלם עבור העבודות בתאריך 1/9/2011. בתאריך 1/9/2011 פנה הבנק לאוניברסיטה וביקש את התשלום. האוניברסיטה השיבה כי החברה טרם סיימה את ביצוע העבודות וכי כל עוד לא יסתיימו העבודות אין בכוונתה לשלם. בתשובתה הסתמכה האוניברסיטה, בין היתר, על אחד התנאים הכלליים בחוזה הקובע כי "האוניברסיטה רשאית לדחות, לפי שיקול דעתה המוחלט, את מועדי תשלום התמורה". הבנק הודיע לאוניברסיטה כי הוא מתנגד בכל תוקף לדחיית התשלום ורואה בכך הפרה של החוזה. בסופו של דבר חברת אספלט סיימה את ביצוע העבודות רק בתאריך 1/1/2012. כעבור ימים אחדים העבירה האוניברסיטה לבנק את התשלום, אך הפחיתה ממנו סך של 400,000 ₪ וזאת בהתבסס על סעיף בחוזה שקבע כי "החברה תשלם לאוניברסיטה פיצויים מוסכמים בסך 100,000 ₪ לכל חודש של איחור בהשלמת העבודות על פי חוזה זה", עם קבלת התשלום הגיש הבנק תביעה כנגד האוניברסיטה ובה דרש לקבל את הסך של 400,000 ₪ שהופחתו מהתשלום (לטענת הבנק, שלא כדיון) וכן הפרשי הצמדה וריבית בגין 4 חודשים של איחור בתשלום (כך לטענת הבנק). דונו בכל הטענות האפשריות של הצדדים.